

Hej kammarmusiklyssnare!

Välkommen till Lunds Kammarmusiksällskap och vårens spelprogram som består av Kungsbacka Piano Trio, Dahlkvistkvartetten, Duo Hallongren/Rudberg (cello/piano), Dorina Duo (flöjt/harpa) och avslutningsvis Ensemble Mutatis (stråkkvintett + blåskvintett).

Måndagen den 22 januari kommer den för lundapubliken välbekanta och världsberömda **Kungsbacka Piano Trio** tillbaka till Magle konserthus kl. 19.00.

Trion som består av **Malin Broman, violin, Jesper Svedberg, cello och Simon Crawford-Phillips, piano** är världsvana kammarmusiker som konserterat i platser som Carnegie Hall i New York, Concertgebouw i Amsterdam och Konzerthaus i Wien.

Här kan man lyssna på musikerna [YouTube](#)

Kvällens program:

Ludwig van Beethoven: Pianotrio D-dur op. 70:1 (Spöktrion)

Britta Byström: Symphony in Yellow

Arvo Pärt: Mozart-Adagio

Johannes Brahms: Pianotrio nr 2 C-dur op. 87

Se verkbeskrivning i bilaga.

Biljettkassan öppnar kl. 18.30. Biljettpris: 100 kr för medlemmar och studerande, 200 kr övriga, gratis för ungdomar 18 år och yngre.

Vi vill också påminna om de återstående tre **kammarmusikkonserterna i klubbmiljö på Kulturmejeriet** i Lund. **Observera att spelningen är framflyttad till kl. 19.00** och dörrarna öppnas kl. 18.00 för valfri servering.

Söndag 11/2 Morten Kargaard Septet

Söndag 4/3 Duo Hästbacka Persson (piano och saxofon)

Söndag 15/4 GONG, slagverksensemble

Dessa minikonserter i intim miljö med kammarmusiker som presenterar stycken på ett publikvänligt sätt är ett projekt som vuxit fram i samarbete med Mejeriet och LKMS, med stöd av Crafoordska stiftelsen.

Biljettpris: 60 kr för LKMS medlem och studerande, övriga 120 kr.

Välkommen till både Mejeriet och Magle konserthus önskar styrelsen!

www.lkms.se

Nästa spelafton, måndag 5 februari föregås av årsmöte kl 17.00 i Magle konserthus. Därefter kl. 19.00 spelar Dahlkvistkvartetten stråkkvartetter av Beethoven, Tarródi och Bartók.

LKMS. Verkkommentarer inför spelafton den 22 januari 2018 med Kungsbacka Piano Trio.

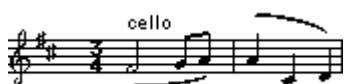
Beethoven, Pianotrio D-dur op. 70:1 *Spöktrion*
1 Allegro vivace con brio 2 Largo assai ed espressivo 3 Presto
1808

Under tiden som Beethoven i slutet av 1808 var inneboende som gäst hos grevinnan Maria von Erdödy i Wien skrev han två pianotrior, op. 70, som båda tillägnades henne. I den första trion finns både sorg och glädje. Kanske präglas den av Beethovens smärtsamma insikt om den begynnande dövheten men även tillfredsställelsen över att kunna komponera trots handikappet. Trion har endast tre satser och frångår därmed den 4-satsiga uppbyggnad av pianotrio som Beethoven ansåg sig ha uppfunnit. Detta är säkert ingen tillfällighet. Antagligen såg han den långsamma satsen som en höjdpunkt, och att denna bäst framhövdes med två flankerande yttersatser av en helt annan karaktär. Men även yttersatserna är fyllda av speciella och påfallande inslag.

Första satsen, *Allegro vivace e con brio*, öppnas överraskande med ett kraftfullt utbrott unisont i fortissimo:

Detta upprepade motiv om fyra toner följs omedelbart i cello av en lika överraskande tvåtaktsfras av allra vänaste slag och som imiteras av de övriga instrumenten.

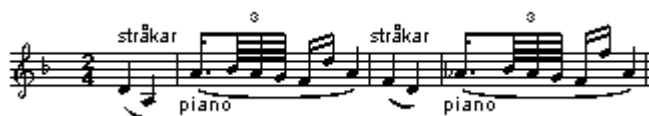

Sidogruppen inleds med ett spartanskt tema i pianot med ett rörligt ackompanjemang i stråkarna.

Dessa teman bearbetas både i genomföringen, (1 och 2) och i återtagningen (sidotemat). En coda uppbyggd av tema 2 avslutar satsen.

Den långsamma satsen, *Largo assai ed espressivo* (d-moll), är verkligen långsam. Att räkna två i takten är knappast det lämpligaste vid instudering, snarare åtta! Satsens huvudtema är synnerligen melankoliskt:

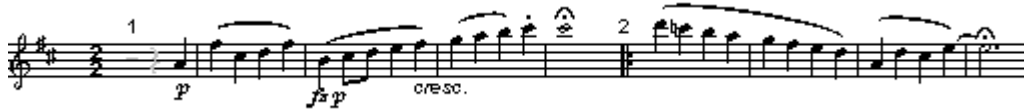

Beethoven har hämtat temats andra och fjärde takt från ett utkast till en opera om Macbeth. I detta verk förekommer som bekant häxor och även en vålnad. Det är dock knappast detta förhållande som gett upphov till trions smeknamn, som för övrigt inte härrör från Beethoven. Snarare är det kontrasten mellan stråkarnas långsamma och pianots kusliga fraser, som framkallar rysningar hos åhörarna liksom tremoloeffekterna och de dramatiska harmonierna med stor användning av förminskade septimackord. Med början i cello hör ytterligare ett tema, men det spelar liten roll i fortsättningen:

I stället är det frasen från takt 2 i huvudtemat som i flera olika draperingar spelar huvudrollen i satsen.

Den glada finalen, *Presto*, är liksom den första satsen fylld av överraskningar. Det första temat (1), som omedelbart presenteras, slutar i Fiss-dur! Det följs genast av nästa (2), en fallande skala.

Omedelbart efter kommer det tredje temat:

Tema 4 dyker upp strax efter återkomsten av tema 1 och 2.

(Det lilla *-tecknet i de båda notexemplen markerar platsen för ett för-slag).

Sidotemat (A-dur) hörs i violinen:

En ganska lång slutgrupp börjar med tema 1 i h-moll. Expositionen repriseras. Genomföringen är ganska kort. Återtagningen övergår i en coda.

Britta Byström, *Symphony in Yellow*

1 Leggiero 2 Dolce 3 Energico
2003

Stycket är inspirerat av Oscar Wildes dikt från 1889 med samma namn. Denna dikt utan handling har en form och rytm som motiverar dess titel, men den kan också liknas vid en målande beskrivning av en tavla. Byströms pianotrio skapar naturligtvis en ännu starkare känsla av poesi, bildkonst och musik i skön förening.

Symphony in Yellow

An omnibus across the bridge
Crawls like a yellow butterfly,
And, here and there, a passer-by
Shows like a little restless midge.

Big barges full of yellow hay
Are moored against the shadowy wharf,
And, like a yellow silken scarf,
The thick fog hangs along the quay.

The yellow leaves begin to fade
And flutter from the Temple elms,
And at my feet the pale green Thames
Lies like a rod of rippled jade.

Arvo Pärt, Mozart-Adagio

1992

Flera av Mozarts mest vemodsfyllda stycken eller satser har form av siciliano, en långsam vaggande dansrytm i 6/8 (12/8). Som exempel kan nämnas de långsamma satserna i Pianokonsert nr 23 A-dur K 488 och Pianosonat F-dur K 280. Det är mellansatsen i F-dursonaten, som inspirerat Pärt till detta verk. Notexemplet visar Mozart-sonaten, som går i f-moll.

Adagio. (♩ = 76.)

P. T.
HS. *fr*

a)
mf

p

f

Pärt skrev sitt Mozart-Adagio till minnet av vännen, violinisten Oleg Kagan (1946-1990). Denne hade ofta uppträtt tillsammans med hustrun, cellisten Natalja Gutman och pianisten Svyatoslav Richter och det var därför naturligt för Pärt att skriva stycket för pianotrio. Verket uruppfördes på Helsingforsfestivalen "Helsingin juhlatiikot" den 6 september 1992.

Brahms, Pianotrio nr 2 C-dur op. 87

1. Allegro 2. Andante con moto 3. Scherzo: Presto 4. Finale: Allegro giocoso

1880, 1882

Första satsen till denna trio skrevs i mars 1880, men det dröjde mer än 2 år innan de övriga komponerades. Den framfördes första gången under hösten 1882. Det barska huvudtemat i första satsen, *Allegro*, börjar omedelbart i stråkarna.

Det stillsamma sidotemat presenteras av pianot

Ett annat pregnant tema spelas unisont av stråkarna

En rytmisk fras som delas mellan piano och stråkar får stort utrymme i genomföringen.

piano stråkar

Ett punkterat sluttema hörs i pianot:

grazioso

Genomföringen inleds med huvudtemats första fyra takter. Snart hörs utveckling av frasen i notexempel 4. I övrigt lägger man särskilt märke till ett avsnitt betecknat *animato*. Det är en variant av huvudtemat med förlängda notvärden och plötsligt upplevs det tidigare smått kärva huvudtemat som en ljuv valsmelodi.

Inget av temana utesluts i återtagningen. En sammanfattande coda som betonar det lyriska i huvudtemat slutar dock kraftfullt med huvudtemats inledande takter, och för första gången i satsen får pianot delta i de unisona tonerna.

Den andra satsen, *Andante con moto* (a-moll), är en variationssats. På temat följer fem variationer. Temat har ett lustigt synkoperat inslag.

Modifikationerna av temat i variationerna ligger framför allt i pianot.

Tredje satsen, *Scherzo: Presto* (c-moll), har i sin första del en nervös stämning. Astrid Hippchen i *Harenberg Kammermusikführer* beskriver den som spöklik. Temat är:

I trion ändras känsloläget. Nu ljuder en av dessa underbara Brahmsmelodier, som inte liknar någon annans men som ändå låter bekant, när man hör dem första gången.

Sista satsen, *Finale: Allegro giocoso*, är bara skämtsam efter Brahms måttstock. För de flesta andra är satsen en normal, levnadsglad finalsats, låt vara med en behärskad upprymdhet. Huvudtemat presenteras av stråkarna till en rytmisk figur i pianot, som visar sig bli betydelsefull. (Om noterna 2-9 som markerats med streck, se nedan.)

Ett annat tema som blir föremål för bearbetning är följande:

I sidogruppen finns ett märgfyllt avsnitt som intresserar genom kontrasten och spänningen mellan stråk- och pianostämmornas rytmik:

Samma spänningsskapande rytmik med en kombination av 2 och 3 toner per taktslag finns i genomföringens start, där huvudtemats pianofigur nu spelas i stråkarna till pianots triolvariation av huvudtemat.

Åttondelsfiguren blir sedan föremål för egen bearbetning i genomföringens sista del. Återtagningen bjuder inte på några större överraskningar men det gör i gengäld codan. Den inleds med tonerna 2-9 i huvudtemat (streckmarkerat i notexempel 1 ovan) men med fördubblade notvärden. Liksom i första satsens *animato*, är temat nu ljuvt och lyriskt:

När det ursprungliga tempot återkommer byggs en klimax upp av huvudgruppens övriga teman, och satsen slutar i praktfull glans.

Yngve Bernhardsson